

Ο Καλαμαριάς Ιουστίνος στην Pemptousia TV για το Νέο Έτος: «Μόνο όταν μπολιάζεται ο χρόνος με τον Θεό έχει αληθινή ουσία και αξία»

/ [PEMPTOUSIA TV](#)

Ο [Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος](#) μιλάει στην [Pemptousia TV](#) για το πραγματικό νόημα της έλευσης του [νέου έτους](#). Χωρίς Θεό η αλλαγή του [νέου έτους](#) είναι μια ανούσια πράξη. Αν λείπει ο Θεός από το νέο έτος, είναι μια πορεία προς τον θάνατο, την απώλεια και τη φθορά, αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος στο Πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του.

[Πατήστε εδώ ή στην εικόνα για να δείτε το μήνυμα του Μητροπολίτη Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου για το Νέο Έτος 2026 στην Pemptousia TV](#)

Ο Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος απευθύνει το μήνυμά του για το νέο έτος τονίζοντας ότι η αλλαγή του χρόνου δεν θα πρέπει να προσεγγίζεται ως μια κοσμική εορτή και αφορμή για διασκέδαση, αλλά ως ευκαιρία δοξολογίας, μετάνοιας και ουσιαστικής σχέσης με τον Θεό.

Ο Σεβασμιώτατος υπενθυμίζει ότι «για εμάς τους Χριστιανούς το νέο έτος ξεκινάει την 1η Σεπτεμβρίου», ωστόσο τονίζει πως η Εκκλησία, «ως φιλόανθρωπη μητέρα», δεν απορρίπτει αλλά «ευλογεί, αγκαλιάζει και αγιάζει και το νέο πολιτικό έτος», τελώντας Δοξολογία την 1η Ιανουαρίου, ευχαριστώντας τον Θεό «που μας αξίωσε να έρθουμε στο τέλος ενός παλαιού έτους και να συνεχίσουμε να ζούμε στο νέο».

Στο κέντρο του μηνύματός του βρίσκεται η ελευθερία του ανθρώπου: «Τίποτα δεν γίνεται με βία στην Εκκλησία, όλα γίνονται με ελευθερία», επισημαίνει, τονίζοντας ότι χωρίς αυτή τη διάσταση η αλλαγή του χρόνου «θα παραμείνει μια τυπική πράξη η οποία δεν θα προσφέρει χάρη και θα είναι ανούσια».

Παράλληλα ο Μητροπολίτης κ. Ιουστίνος θέτει σειρά ουσιαστικών ερωτημάτων: «Σκεφτήκατε όμως ότι ένα έτος χωρίς την ύπαρξη του Θεού είναι μια πρόσθεση προς το τέλος, προς τον θάνατο; Γιατί πανηγυρίζουμε όταν κάποια στιγμή όλα θα τελειώσουν; Για ποιον λόγο ξέφρενα εορτάζουμε κάτι το οποίο θα μας φέρει πιο κοντά στον θάνατο;». Αντίθετα, όταν ο χρόνος «μπολιάζεται με τον Θεό», τότε δεν γεννά άγχος ή φόβο, αλλά γίνεται «αφορμή δοξολογίας και ευχαριστίας», καθώς η βιολογική πορεία μεταποιείται σε προοπτική αιωνιότητας.

Κλείνοντας, υπογραμμίζει ότι «ο χρόνος έχει αξία όταν τον εξαγοράζουμε με έργα

μετάνοιας» και όταν καλούμε στη ζωή μας τη χάρη του Χριστού, ώστε ο χρόνος να παύει να είναι «μια ξέφρενη πορεία προς τον θάνατο» και να γίνεται «φως αιώνιο, φως ανέσπερο». Μόνο τότε, σημειώνει, «έχει αξία ο πανηγυρισμός για το νέο έτος», όταν ο άνθρωπος παραδίδει τον χρόνο του στον Θεό για να τον δεχθεί «ευλογημένο και αγιασμένο, όχι ως θάνατο, όχι ως φθορά, αλλά ως φως και ως αιωνιότητα».